

ÀREA DE COMUNICACIÓ

DOSSIER DE PREMSA

Flor de cotó. Lluís Peñaranda

Des del 17 de febrer al 17 d'abril de 2017 al Museu de l'Empordà, Figueres

Inauguració divendres 17 de febrer, a les 19 h

Des del 4 de maig al 2 de juliol al Museu de Granollers

Curadores: Juliette Murphy i Cristina Masanés

Exposició produïda pel Museu de l'Empordà i el Museu de Granollers

Catàleg editat pel Museu de Granollers

Aquesta és la primera exposició retrospectiva de l'obra de Lluís Peñaranda (Barcelona, 1947 - Figueres, 2010), un artista visual que va viure la seva infantesa i joventut a Granollers i que, des dels anys vuitanta, es va establir a l'Alt Empordà. Format en dibuix i disseny gràfic, la seva obra va participar de l'eclosió de l'art conceptual a Catalunya, a començament dels anys setanta, per derivar cap a un univers creatiu propi. Prenent com a títol un element de la natura que fascinava a Peñaranda per la seva bellesa i alhora per la seva duresa –quan la planta del cotó es recol·lecta, les seves punxes ensangonen les mans–, *Flor de cotó. Lluís Peñaranda* proposa un trajecte objectual i visual per l'obra d'un artista que, fidel al dibuix, a l'art pobre i a l'*objet trouvé*, construeix un món ple de màgia, ironia i misteri.

Lluís Peñaranda Pons (Barcelona, 1947 - Figueres, 2010) inicià el seu aprenentatge l'any 1959 al taller del pintor Vicenç Casals Grau a Granollers, ciutat

Àrea de comunicació - Ajuntament de Figueres

Plaça de l'Ajuntament, nº12 17600 - 972 032 223 - comunicacio@figueres.org

ÀREA DE COMUNICACIÓ

DOSSIER DE PREMSA

on va viure la infantesa i l'adolescència. El 1964 es va traslladar a Barcelona, on es va formar a l'escola Massana en dibuix, pintura i disseny gràfic. El 1970 participà conjuntament amb Daniel Lleixà, Josep Plandiura, Marta Ros, Jordi Vallès i Ramon Viñas a la fundació del col·lectiu Formes d'avui, que organitzà, entre d'altres, l'exposició *Home-forma* a l'Escola d'Enginyers de la Universitat de Barcelona l'any 1971. Interessat en l'avantguarda conceptual, va viatjar a Alemanya amb Ferran García Sevilla per assistir a la documenta de Kassel. El conceptualisme i l'art pobre, però també Paul Klee, Vassily Kandinsky i els futuristes italians van ser els referents visuals d'un univers creatiu que, des dels anys setanta, es va mostrar ininterrompudament en exposicions individuals i col·lectives. Als anys vuitanta, es va traslladar a viure a l'Alt Empordà, primer a Figueres i després a Castelló d'Empúries. Als anys vuitanta i noranta, va participar en diverses edicions de serigrafies i gravats i va dur a terme una tasca com a il·lustrador. L'any 1994, es formà en Artteràpia i des de llavors compaginà la seva activitat artística amb el treball creatiu amb malalts mentals.

La seva obra va evolucionar des d'uns inicis conceptuals a un univers personal imbuït de màgia, que va abastar també els seus *assemblages* i performances. Tot i que Peñaranda es va beneficiar del magicisme de Dau al Set i de la seva herència surrealista, aviat va refusar la pintura convencional. Va treballar en un suport essencialment efímer com és el paper i el cartró, en una reivindicació artística que té les seves arrels en el moviment dadà i en la recerca d'una expressió alternativa a la tradició pictòrica clàssica. Format en disseny gràfic, el dibuix i el traç lineal són constants a la seva obra. Dibuixos a tinta acolorits a llapis van donar pas a una fluïdesa lineal i pictòrica de la tinta amb un traç que va

ÀREA DE COMUNICACIÓ

DOSSIER DE PREMSA

ser distintiu de les pintures de la seva maduresa. El seu és un món oníric i poètic, sovint irònic i poblat per personatges enigmàtics en una atmosfera de somni. El simbolisme de l'ull i d'elements com l'espiral i la mandala, la presència de figures humanes, sovint fragmentades o repetides, la ironia i el misteri són elements destacats en la seva obra. Una obra que, tot i permetre una lectura aparentment directa, resulta hermètica i evocadora de secrets suggerits sense desvelar.

Lluís Peñaranda va exposar a galeries i museus d'Alemanya, Catalunya, Espanya, França, Itàlia, País de Gal·les i Suïssa. La seva obra es troba a diferents institucions públiques com l'Ajuntament de Castelló d'Empúries (Alt Empordà) i el de Figueres, al Col·legi d'Advocats de Figueres i al Consell Comarcal de l'Alt Empordà, i als museus Goya de Castres (França), Museu de Granollers, Museu d'Història de la ciutat de Girona, Museu del Joguet de Catalunya a Figueres i Y Tabernacl Museum de Machynlleth al País de Gal·les. Es troba també a col·leccions particulars d'Alemanya, Brasil, Espanya, Estats Units, França, Gran Bretanya, Holanda, Itàlia, Japó, Turquia i Suïssa.

L'exposició compta amb activitats paral·leles (programa adjunt).